

φθόγγος. Φθόγγος/ἄρθρωμένος ἤχος, sound/articulated sound, Ἀρχύτας 1.55 ὅτι μὲν δὴ τοὶ ὀξεῖς φθόγγοι τάχιον κινέονται, οἱ δὲ βαρεῖς βράδιον, φανερόν ἀμὴν ἐκ πολλῶν γέγονεν. Πρβλ. ἄχος, φωνή, ψόφος.

φθονέειν. Φθονῶ/εἶμαι φθονερός, envy/be jealous, Δημόκριτος 88 ὁ φθονέων ἐωυτὸν ὡς ἐχθρὸν λυπέει. Πρβλ. φθόνος.

φθόνος 1. Ἀσυμμετρία/ἐλάττωμα, asymmetry/defect, Φιλόλαος 11.23 τὰς τῷ ἀπείρῳ καὶ ἀνοήτῳ καὶ ἀλόγῳ φύσιος τὸ ψεῦδος καὶ ὁ φθόνος ἐστὶ 2. Φθόνος, envy, Δημόκριτος 191.24 οὐκ ὀλίγας κῆρας ἐν τῷ βίῳ διώσεται, φθόνον καὶ ζῆλον καὶ δυσμενίην 245 φθόνος γὰρ στάσιος ἀρχὴν ἀπεργάζεται. Πρβλ. ψεῦδος.

φθορά (τύπ. φθορή, συνών. ὄλεθρος, ἀπόλειψις) 1. Φθορά/ὄλεθρος, destruction, Ἀναξίμανδρος 1 ἀρχὴν ... τῶν ὄντων τὸ ἄπειρον ... ἐξ ὧν δὲ ἡ γένεσις ἐστὶ τοῖς οὖσι, καὶ τὴν φθορὰν εἰς ταῦτα γίνεσθαι κατὰ τὸ χρεὼν 2. Φθορά/ζημία, ruin, Δημόκριτος 249 στάσις ἐμφύλιος ἐς ἐκότερα κακόν· καὶ γὰρ νικέουσι καὶ ἡσσωμένοις ὁμοίῃ φθορῇ. Πρβλ. φθείρεσθαι.

φιλαργυρία. Φιλαργυρία, avarice, Δημόκριτος 222 ἡ τέκνοις ἄγαν χρημάτων συναγωγὴ πρόφασις ἐστὶ φιλαργυρίας τρόπον ἴδιον ἐλέγχουσα.

φιλεῖν (τύπ. φιλέειν) 1. Συνήθως συμβαίνει, it happens usually, Ἡράκλειτος 87 βλάξ ἄνθρωπος ἐπὶ παντὶ λόγῳ ἐπτοῆσθαι φιλεῖ 123 φύσις ... κρούπτεσθαι φιλεῖ Δημόκριτος 14 (DK II 143,7-12-26) ἄνεμοι χειμέριοι ὡς τὰ πολλὰ καὶ ψύχη ἤδη καὶ πάχνη ἐπιπνεῖν φιλεῖ ... καὶ ἐπισημαίνειν φιλεῖ βροντῇ καὶ ἀστραπῇ καὶ ὕδατι ἢ ἀνέμῳ ἢ ἀμφοτέρω ὡς ἐπὶ τὰ πολλὰ ... ἄρχεται Ὁρίων ἐπιτέλλειν καὶ φιλεῖ ἐπισημαίνειν ἐπ' αὐτῷ 179 μάλα γὰρ ἐκ τούτων φιλεῖ γίνεσθαι ἢ αἰδῶς 191.3 τὰ δ' ἐλλείποντα καὶ ὑπερβάλλοντα μεταπίπτειν τε φι-

λ ε ῖ καὶ μεγάλας κινήσιας ἐμποιεῖν τῇ ψυχῇ 228.7 οἱ τῶν φειδωλῶν παῖδες ... ἦν ἀμάρτωσι τοῦ πατρικοῦ τύπου τοῦ ἐπιμελέος καὶ φειδωλοῦ, φ ι λ έ ο υ σ ι διαφθείρεσθαι 2. Ἀγαπῶ, love, Δημόκριτος 103 οὐδ' ὑφ' ἐνὸς φ ι λ έ ε σ θ α ι δοκέει μοι ὁ φ ι λ έ ω ν μηδένα.

φιληδονία. Φιληδονία, voluptuousness/passion for pleasure, Δημόκριτος 159.6 ἡδέως ἄν καταψηφίσασθαι τῆς ψυχῆς, ἐφ' οἷς τὰ μὲν ἀπώλεσε τοῦ σώματος ταῖς ἀμελείαις καὶ ἐξέλυσε ταῖς μέθαις, τὰ δὲ κατέφθειρε καὶ διέσπασε ταῖς φ ι λ η δ ο ν ί α ι ς.

φιλίη 1. Φιλία, friendship, Δημόκριτος 98 ἐνὸς φ ι λ ί η ξυνετοῦ κρέσσων ἀξυνέτων πάντων 109 οἱ φιλομεμφέες εἰς φ ι λ ί η ν οὐκ εὐφυνέες 186 ὁμοφροσύνη φ ι λ ί η ν ποιεῖ 2 (συνών. Φιλότης, ἀντίθ. Νεῖκος). Ἡ ἀγάπη ὡς κοσμικὴ ἀρχή, love as a cosmic principle, Ἐμπεδοκλῆς 18 Φ ι λ ί η.

φιλομεμφής. Φιλόψογος/φιλοκατήγορος, censorious, Δημόκριτος 109 οἱ φ ι λ ο μ ε μ φ έ ε ς εἰς φιλίην οὐκ εὐφυνέες.

φιλονικέειν. Εἶμαι φιλόδοξος, be ambitious, Δημόκριτος 252.2 τὰ κατὰ τὴν πόλιν χρεὼν τῶν λοιπῶν μέγιστα ἡγεῖσθαι, ὅπως ἄξεται εὖ, μήτε φ ι λ ο ν ι κ έ ο ν τ α παρὰ τὸ ἐπιεικὲς μήτε ἰσχὺν ἐαυτῷ περιτιθέμενον παρὰ τὸ χρηστὸν τὸ τοῦ ξυνοῦ.

φιλονικίη. Ἀμετρη φιλοδοξία, immoderate ambition, Δημόκριτος 237 φ ι λ ο ν ι κ ί η πᾶσα ἀνόητος.

φίλος 1. Φίλος/ἀγαπητός, friendly/beloved, Ξενοφάνης 7.4 ἐπεὶ ἡ φ ί λ ο υ ἀνέρος ἐστὶν ψυχὴ Ἀλκμαίων 5 ἐχθρὸν ἄνδρα ῥᾶον φυλάξασθαι ἢ φ ί λ ο ν 2. Φίλιος/οἰκεῖος, friendly/familiar, Ἐμπεδοκλῆς 110.9 σφῶν αὐτῶν ποθέοντα φ ί λ η ν ἐπὶ γένναν ἰκέσθαι 115.3 εὐτέ τις ἀμπλακίησι φόνῳ φ ί λ α γυνῖα μίην. || Ἐμπεδοκλῆς 137.1-6 μορφὴν δ' ἀλλάξαντα πατὴρ φ ί λ ο ν υῖον αἰείρας ... θυμὸν ἀπορραΐσαντε φ ί λ α ς κατὰ σάρκα εἶδουσιν 3. Φίλος, friend, Ἐμπεδοκλῆς 112.1 καὶ 114.1 ὦ